

WSKAZANIA DUSZPASTERSKIE dotyczące stanu dziewic, stanu wdów, pustelnic i pustelników

(DLA KOŚCIOŁA W POLSCE)

cz. II¹

STAN DZIEWIC W DIECEZJACH POLSKICH (uzupełnienie)

FORMACJA

1. Osoby rozpoznające w sobie powołanie do stanu dziewic, które wcześniej realizowały swe powołanie we wspólnocie życia konsekrowanego, są zobowiązane do przejścia pełnej formacji początkowej, przygotowującej do stanu dziewic.²

STAN WDÓW W DIECEZJACH POLSKICH (uzupełnienie)

HISTORIA

1. *"Ta, która jest wdową, jako osamotniona złożyła nadzieję w Bogu i trwa w znoszeniu próśb i modlitw we dnie i w nocy."*³ Wspomniany przez św. Pawła krąg wdów stanowi pierwszy zarys instytucji, która pod koniec II wieku przyjmie charakter tzw. *ordo viduarum* – stanu wdowieństwa.
2. Tradycja apostołska⁴ zaświadcza, że do stanu wdowieństwa wchodzi się poprzez tzw. obrzęd ustanowienia. Kandydatka musiała mieć przynajmniej sześćdziesiąt lat, być zamężną tylko jeden raz oraz szczerzyć się dobrym wychowaniem swoich dzieci.⁵ Decyzja o dopuszczeniu do obrzędu należała do biskupa. Podstawową misją wdów była modlitwa oraz opieka nad chorymi niewiastami.
3. Obrzęd profesji wdowieństwa powstał w połowie X w. i przetrwał do końca wieku XV.
4. W VI wieku stan jest bardzo żywotnym fenomenem, który przetrwa aż do czasów pełnego średniowiecza. Następnie zostanie stopniowo wchłonięty przez żeńskie życie zakonne, zwłaszcza monastyczne.
5. Po Soborze Watykańskim II Kościół powrócił do konsekracji wdów. Nie wspomina o niej Kodeks Prawa Kanonicznego.
6. O stanie wdów mówi Katechizm Kościoła Katolickiego⁶ oraz Adhortacja apostołska Jana Pawła II *Vita Consecrata*⁷.
7. W Polsce do dzisiaj przyjęło konsekrację ok. 150 wdów żyjących świecie (*ordo viduarum, Ovd*).

---

¹ Część I *Wskazań...* ukazała się w lutym 2009 r.

² Warunkiem podjęcia formacji początkowej jest uzyskanie zwolnienia ze ślubów zgodnie z KPK; przed rozpoczęciem formacji początkowej kandydatka musi zapewnić sobie stałe źródło utrzymania i świadczenia społeczne.

³ 1 Tm 5,6.

⁴ Dokument rzymski z 218 r.

⁵ Por. 1Tm 5, 9-10.

⁶ Katechizm Kościoła Katolickiego 922.

⁷ Adhortacja apostołska *Vita Consecrata*, 7.

PUSTELNICE I PUSTELNICY W DIECEZJACH POLSKICH

Rozdział I

HISTORIA

1. Za narodziny chrześcijańskiego życia pustelniczego przyjmuje się przełom III i IV wieku. Niektórzy chrześcijanie udawali się na pustynie Egiptu, by tam naśladować radykalizm Chrystusa. Eremityzm niebawem dotarł także do innych krajów.⁸
2. Eremityzm (zwany obecnie także diecezjalnym życiem pustelniczym) nie przestał istnieć, gdy stał się w późniejszym czasie podłożem dla wspólnot zakonnych.
3. Po Soborze Watykańskim II wprowadzono instytucję pustelnika do Kodeksu Prawa Kanonicznego, nadając tej formie życia status życia konsekrowanego. Prowadzenie przez wiernych chrześcijan życia samotnego czy ascetycznego, a nawet zupełnie odizolowanego od świata, nie czyni jeszcze danej osoby pustelnikiem⁹ w rozumieniu prawa.
4. W Kodeksie Prawa Kanonicznego, promulgowanym 25 stycznia 1983 r., życiu pustelniczemu poświęcony jest kan. 603.
5. Na ziemiach polskich tradycja eremityzmu sięga początków chrześcijaństwa. Obecnie w Polsce diecezjalne życie pustelnicze prowadzi kilkanaście osób, w tym trzy osoby jako życie konsekrowane (*ordo vitae eremiticae, OVE*).

Rozdział II

ISTOTA ŻYCIA PUSTELNICZEGO

1. Pustelnicy ukazują każdemu wewnętrzny aspekt tajemnicy Kościoła, którym jest osobowa bliskość z Chrystusem. Ukryte przed światem życie pustelnika jest milczącym przepowiadaniem Chrystusa, któremu oddał swoje życie, ponieważ jest On dla niego wszystkim. Na tym polega to szczególne powołanie, by na pustyni, właśnie w walce wewnętrznej, znaleźć chwałę Ukrzyżowanego.¹⁰
2. Pustelnicy i pustelnice przez wewnętrzne i zewnętrzne oderwanie od świata świadczą o przemijalności obecnej epoki, a przez post i pokutę ukazują, że nie samym chlebem żyje człowiek, ale Słowem Bożym (por. Mt 4, 4). Tego rodzaju „życie na pustyni” jest wezwaniem skierowanym do bliźnich i do całej wspólnoty kościelnej, aby nie traciła nigdy z oczu najwyższego powołania, które polega na nieustannym przebywaniu z Panem.¹¹

Rozdział III

GLÓWNE OBOWIĄZKI PUSTELNIKÓW

1. Prawnie uznaje się za pustelnika osobę poświęconą Bogu w życiu konsekrowanym, jeśli poprzez ślub albo inne święte więzy zobowiązuje się publicznie wobec biskupa diecezjalnego do praktykowania trzech rad ewangelicznych i pod jego kierownictwem zachowuje właściwy tryb życia.¹²
2. Wierni podejmujący życie pustelnicze, czyli anachoretyczne, przez surowsze odsunięcie się od świata, milczenie odosobnienia, gorliwą modlitwę i pokutę poświęcają swoje życie na chwałę Boga i zbawienie świata.¹³

⁸ Por. S. HOLLAND, *From the silence of solitude*, *Informationes SCRIS* 28/2 (2002) 100-101.

⁹ To co we *Wskazaniach Duszpasterskich* odnosi się do pustelnika (eremity), odnosi się w jednakowym stopniu do pustelnicy, chyba, że co innego wynika z kontekstu lub natury rzeczy.

¹⁰ KKK 921.

¹¹ VC, 7.

¹² *Kodeks Prawa Kanonicznego*, kan. 603 §2; istnieją w Kościele także pustelnicy, którzy nie posiadają statusu życia konsekrowanego.

¹³ Por. KPK, kan. 603 §1; KKK 920.

3. Pustelnikom zaleca się odmawianie Liturgii Godzin, zwłaszcza Jutrzni i Nieszporów. Duchowni prowadzący życie pustelnicze zobowiązani są do modlitwy Liturgią Godzin z mocy samego prawa.¹⁴

Rozdział IV

WARUNKI I ZASADY DOPUSZCZENIA DO PROFESJI PUSTELNICZEJ

1. Do profesji pustelniczej można dopuścić osobę, która:
  - a. ukończyła 35 rok życia;¹⁵
  - b. jest osobą stanu wolnego w myśl prawa kanonicznego i cywilnego;¹⁶
  - c. jest członkiem Kościoła rzymskokatolickiego;¹⁷
  - d. według ogólnej opinii przez swój wiek, roztropność i obyczaje daje rękojmię, że wytrwa w życiu pustelniczym poświęconym Bogu.
2. Wyróżniamy trzy etapy profesji pustelniczej:
  - a. przygotowanie do profesji czasowej (formacja początkowa);
  - b. profesja czasowa;
  - c. profesji wieczysta;
3. Osoba pragnąca rozpocząć przygotowanie do profesji czasowej (pierwszy etap profesji pustelniczej) zwraca się bezpośrednio do biskupa diecezjalnego, przedstawiając:
  - a. prośbę o zgodę na rozpoczęcie formacji początkowej;
  - b. opinię księdza proboszcza;¹⁸
  - c. życiorys;
  - d. świadectwo chrztu;¹⁹
  - e. zaświadczenie o stanie wolnym;
  - f. opinię lekarską²⁰.
4. Rozpoczęcie formacji początkowej powinno być poprzedzone rozmową kandydata z biskupem diecezjalnym (lub jego delegatem), mającą na celu wstępne rozpoznanie powołania pustelniczego.
5. Kandydat podejmuje formację początkową po otrzymaniu zgody od biskupa diecezjalnego²¹ pod jego bezpośrednim kierunkiem (lub osoby wyznaczonej przez niego) w dwóch etapach:
  - a. pierwszy etap – w dotychczasowym środowisku życia (dotyczy tylko wiernych świeckich);²²

¹⁴ Por. KPK, kan. 276 §2 n. 3.

¹⁵ Biskup diecezjalny może ustalić inną granicę wieku.

¹⁶ Kandydat powinien być wolny od innych zobowiązań pozamałżeńskich. Osoby rozwiedzione lub pozostające w separacji mogłyby podjąć taką formę życia tylko za dyspensą biskupa diecezjalnego pod pewnymi warunkami: gdy druga strona nie rości sobie praw małżeńskich, zarówno w prawie cywilnym, jak i kanonicznym oraz gdy dzieci osiągnęły pełny status prawny i są samodzielne. Po spełnieniu pewnych warunków istnieje także możliwość rozpoczęcia przygotowania do życia pustelniczego przez osoby będące członkami instytutów życia konsekrowanego i stowarzyszeń życia apostołskiego. W takim przypadku, po skontaktowaniu się z biskupem diecezjalnym, osoba zainteresowana musi najpierw otrzymać zgodę kompetentnego przełożonego na przebywanie poza domem instytutu, a następnie otrzymać indult eksklaustracji i w końcu indult odejścia, pozbawiający prawnej łączności z instytutem i umożliwiający złożenie świętych więzów jako pustelnik konsekrowany. Niekiedy może być prawnie zastosowana procedura przejścia, po uzyskaniu odpowiednio dyspensy od Stolicy Apostolskiej lub biskupa diecezjalnego. W przypadku byłego członka instytutu życia konsekrowanego lub stowarzyszenia życia apostołskiego wymagana jest ponadto opinia przełożonego ze szczególnym podaniem przyczyn, dla których opuścił instytut bądź stowarzyszenie czy też został z niego wydalony.

¹⁷ Prawna instytucja eremity w Kościołach katolickich innych obrządków niż rzymskokatolicki regulowana jest odmiennie, niż w Kościele łacińskim.

¹⁸ W uzasadnionych przypadkach biskup diecezjalny może oprócz opinii proboszcza zażądać opinii innej osoby znającej kandydata, przez niego wskazanej.

¹⁹ Por. KPK, kan. 645 §1.

²⁰ Kandydat powinien charakteryzować się bardzo dobrym stanem zdrowia psychicznego.

²¹ Biskup diecezjalny określa czas i sposób realizacji formacji początkowej w przypadku danego pustelnika.

- b. drugi etap – w pustelni (dotyczy duchownych i świeckich)²³.
6. Do złożenia profesji czasowej (drugi etap profesji pustelniczej) biskup diecezjalny może dopuścić osobę, która pozytywnie odbyła formację początkową.
7. Kandydat pragnący złożyć czasową/wieczystą profesję pustelniczą zwraca się bezpośrednio do biskupa diecezjalnego, przedstawiając:
- prośbę o dopuszczenie do profesji czasowej/wieczystej;
  - statut osobowy mający już aprobatę biskupa diecezjalnego;
  - świadczenie chrztu;
  - opinię delegata biskupa odpowiedzialnego za formację;
  - oświadczenie finansowe²⁴ i testament.
8. Pustelnik składa czasową profesję pustelniczą na jeden rok, odnawianą przez okres pięciu lat²⁵. Po etapie profesji czasowej, jeśli kandydat wyrazi takie pragnienie i biskup diecezjalny udzieli zgody, następuje złożenie wieczystej profesji pustelniczej.
9. Statut osobowy (reguła życia), niezbędny do złożenia profesji, aprobuje biskup diecezjalny; powinien on zawierać m.in.²⁶:
- określenie przez pustelnika elementów życia pustelniczego (surowsze odsunięcie się od świata, milczenie odosobnienia, gorliwa modlitwa i pokuta, poświęcenie życia na chwałę Boga i zbawienie świata);
  - sposób realizacji trzech rad ewangelicznych;
  - określenie relacji do biskupa diecezjalnego i do Kościoła lokalnego;
  - plan dnia (m.in. modlitwa liturgiczna i osobista, praca, odpoczynek);
  - praktyki ascetyczne;
  - korzystanie z kierownictwa duchowego;
  - rodzaj pracy i sposób utrzymania;
  - ewentualnie pomoc duchowa świadczona osobom odwiedzającym;
  - pustelnia (status pustelni, miejsce, powody jej opuszczania)²⁷.
10. Formułę profesji czasowej/wieczystej opracowuje kandydat²⁸, a zatwierdza biskup diecezjalny; formuła powinna być spisana w pierwszej osobie i zawierać m.in.²⁹:
- wezwanie do Boga w Trójcy Jedynej;
  - imię i nazwisko pustelnika;
  - zobowiązanie do praktyki trzech rad ewangelicznych;
  - odwołanie do statutu osobowego;
  - określenie czasu zobowiązania (jeden rok/na całe życie);
  - prośbę o przyjęcie składanego zobowiązania przez biskupa diecezjalnego;
  - prośbę o błogosławieństwo biskupa na służbę w Kościele;
  - miejsce i datę składanej profesji;

²² Pierwszy etap może trwać maksymalnie pięć lat. Kandydat w tym czasie realizuje formację ludzką, duchową i intelektualną, jednocześnie organizując miejsce na pustelnię. Na tym i pozostałych etapach wymagane jest bezwzględnie towarzyszenie kierownika duchowego wybranego przez kandydata, zaakceptowanego przez biskupa diecezjalnego.

²³ Drugi etap może trwać maksymalnie pięć lat. Kandydat przeżywa ten czas w swojej pustelni, prowadząc życie pustelnicze według kan. 603 §1 (bez więzów kanonicznych), opracowując swój statut osobowy. Przynajmniej raz w roku powinno odbyć się spotkanie z osobą odpowiedzialną za przygotowanie.

²⁴ Oświadczenie, że diecezja nie będzie ponosiła odpowiedzialności za zobowiązania finansowe, podjęte przez pustelnika.

²⁵ W wyjątkowych przypadkach okres profesji czasowej może być skrócony do trzech lat.

²⁶ Por. Kongregacja Instytutów Życia Konsekrowanego I Stowarzyszeń Życia Apostolskiego, *Resource Material for the Discernment of Hermit Vocations according to canon 603*, Prot. N. 15878/2002, Archiwum Kongregacji IZKSZA, 2.

²⁷ Kandydat winien posiadać własną pustelnię lub korzystać z pustelni będącej własnością innych osób fizycznych bądź prawnych.

²⁸ Konsultując jej treść z osobą odpowiedzialną za formację.

²⁹ Por. Kongregacja Instytutów Życia Konsekrowanego I Stowarzyszeń Życia Apostolskiego, *Resource Material for the Discernment of Hermit Vocations according to canon 603*, 2.

- i. podpis osoby składającej zobowiązanie pustelnicze;
  - j. podpis biskupa diecezjalnego;
  - k. podpisy świadków³⁰.
11. Widzialnym znakiem konsekracji może być strój pustelniczy zatwierdzony przez biskupa diecezjalnego.³¹

Rozdział V

ODPOWIEDZIALNOŚĆ BISKUPA DIECEZJALNEGO

1. Odpowiedzialność za życie pustelnicze w diecezji spoczywa na biskupie diecezjalnym, którego zadaniem jest popieranie życia pustelniczego i strzeżenie jego autonomii oraz czuwanie nad życiem pustelniczym z zachowaniem uprawnień, jakie daje mu prawo w duchu ojcowskiej troski. Biskup diecezjalny rozeznaje autentyczność powołania, aprobuje jego statut osobowy, dopuszcza do profesji i przyjmuje profesję pustelnika.
2. Przed profesją biskup diecezjalny określa sposób przygotowania kandydata oraz przeprowadza z nim rozmowę na temat jego przyszłego sposobu życia.
3. Po profesji do obowiązków biskupa diecezjalnego należy:
  - a. podtrzymywanie duchowej więzi z pustelnikiem;
  - b. systematyczne spotkania z pustelnikiem;³²
  - c. przyjmowanie rocznego sprawozdania z zakresu spraw ekonomicznych;
  - d. podejmowanie odpowiednich działań w przypadku nie stosowania się do norm określonych regułą życia oraz w przypadkach określonych kanonicznym prawem karnym.
4. Biskup diecezjalny może powierzyć odpowiedzialność za formację początkową i ciągłą oraz opiekę duszpasterską nad pustelnikiem odpowiednio przygotowanemu prezbiterowi.
5. Po złożeniu profesji wieczystej biskup diecezjalny przekazuje pustelnikowi dekret potwierdzający akt złożenia profesji i poleca wpisanie odpowiedniej adnotacji do księgi osób konsekrowanych w diecezji.
6. W wyjątkowych sytuacjach pustelnik może poprosić biskupa diecezjalnego o zgodę na zmianę miejsca zamieszkania – pociąga to za sobą zmianę jego statutu osobowego. W przypadku, gdy zmiana dotyczy zamieszkania w innej diecezji wymagana jest zgoda biskupów obu diecezji.

Rozdział VI

REALIZACJA CHARYZMATU ŻYCIA PUSTELNICZEGO

1. Pustelnik prowadzi indywidualny tryb życia w Kościele, nie podlegając strukturom życia wspólnotowego.
2. Pustelnicy, pogrążeni w swojej samotności, nie tylko nie wyłamują się z kościelnej komunii, ale służą jej swoim specyficznym charyzmatem kontemplacyjnym.³³
3. Pustelnik utrzymuje relacje ze światem w sprawach koniecznych zgodnie z zapisem w jego statucie osobowym.
4. Aby móc wierniej realizować swoje powołanie pustelnik:
  - a. codziennie uczestniczy we Mszy Świętej i wedle możliwości stara się adorować Jezusa obecnego w Najświętszym Sakramencie;
  - b. regularnie przystępuje do sakramentu pokuty i pojednania;³⁴

³⁰ Np. księży koncelebrujących Mszę św., w czasie której pustelnik składał swą profesję.

³¹ Strój taki nie może być habitem zakonnym, ponieważ pustelnik nie jest zakonikiem.

³² Biskup diecezjalny określa częstotliwość spotkań, nie rzadziej jednak niż raz w roku.

³³ VC, 42.

³⁴ Por. Kongregacja Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego, *Resource Material for the Discernment of Hermit Vocations according to canon 603, 2.*

- c. czyta Pismo Święte (Lectio Divina) i odprawia zapisane w statucie osobowym części Liturgii Godzin;
  - d. posiada specjalne nabożeństwo do Maryi, która jest dla niego wzorem i oparciem;
  - e. wypracowuje własny sposób modlitwy³⁵.
5. Pustelnik jest zobowiązany zapewnić sobie pustelnię, środki utrzymania poprzez własną pracę³⁶ oraz świadczenia społeczne.
  6. Biskup diecezjalny może erygować ławrę pustelników konsekrowanych na prawie diecezjalnym.³⁷

Rozdział VII

FORMACJA POCZĄTKOWA I CIĄGŁA

1. Formacja pustelnika obejmuje dwa etapy: formację początkową i formację ciągłą.
2. W ramach formacji początkowej kandydat podejmuje formację duchową, intelektualną (zwłaszcza teologiczną) oraz praktyczną, obejmującą wyuczenie zawodu (głównie pierwszy etap formacji początkowej) i zdobywanie doświadczenia życia w pustelni (drugi etap formacji początkowej).
3. Pustelnik ma obowiązek do końca życia kontynuować swoją formację duchową i intelektualną (teologiczną).

WSKAZANIA OGÓLNE

1. Każda konsekracja powinna być odnotowywana w kurii diecezjalnej w *Księdze stanu dziewic, Księdze stanu wdów, Księdze pustelnic i pustelników* oraz wpisana do *Księgi chrztów*.³⁸
2. Zaleca się, aby osoby żyjące w stanie wdów i stanie dziewic regularnie uczestniczyły – oprócz innych form rekolekcji – w **rekolekcjach stanowych**, organizowanych przez osoby odpowiedzialne za stan dziewic, stan wdów, pustelnice i pustelników w diecezji oraz przez *Centrum Promocji IFŻK*, działającego w ramach *Podkomisji KEP ds. IFŻK*.
3. Osoby żyjące w stanie dziewic za nazwiskiem mogą używać skrótu **OV** (*ordo virginum*), osoby żyjące w stanie wdów za nazwiskiem mogą używać skrótu **OVD** (*ordo viduarum*), a pustelnicy i pustelnice **OVE** (*ordo vitae eremiticae*).
4. Dla księży wyznaczonych przez biskupa diecezjalnego jako odpowiedzialnych za stan dziewic i stan wdów oraz dla spowiedników i innych zainteresowanych księży *Centrum* regularnie organizuje warsztaty nt. indywidualnych form życia konsekrowanego (informacje na stronie: www.ifzk.episkopat.pl).

³⁵ Godne polecenia jest praktykowanie modlitwy Jezusowej.

³⁶ Podobnie jak każdy wierny w Kościele, konsekrowany pustelnik zobowiązany jest do składania jałmużny z owoców swej pracy; tylko w wyjątkowych sytuacjach, uprzednio określonych w statucie osobowym, może on sam korzystać z jałmużny.

³⁷ Por. S. HOLLAND, *From the silence of solitude*, 108.

³⁸ Wzory w *Aneksie*.

CENTRUM PROMOCJI INDYWIDUALNYCH FORM ŻYCIA KONSEKROWANEGO

Podkomisja KEP ds. Indywidualnych Form Życia Konsekrowanego powołała Centrum Promocji Indywidualnych Form Życia Konsekrowanego.

Cele i działalność Centrum

1. *Centrum* ma na celu promocję indywidualnych form życia konsekrowanego.
2. Dla osiągnięcia wyżej wymienionego celu *Centrum*:
  - a) inspiruje studium teologiczne i prawne dotyczące indywidualnych form życia konsekrowanego,
  - b) organizuje sympozja, konferencje, wykłady, warsztaty, rekolekcje, pielgrzymki,
  - c) prowadzi działalność informacyjną i wydawniczą,
  - d) promuje indywidualne formy życia konsekrowanego w środkach masowego przekazu,
  - e) inspiruje działalność na rzecz budzenia powołań,
  - f) współpracuje z innymi organizacjami promującymi życie konsekrowane.

Rada Centrum

1. Za realizację zadań *Centrum* odpowiada Rada *Centrum*, w której skład wchodzi:
  - a) Dyrektor, którym jest Przewodniczący *Podkomisji* lub wyznaczony przez niego inny członek *Podkomisji*,
  - b) Sekretarz,
  - c) Skarbnik,
  - d) Członkowie Rady: 2 dziewice konsekrowane, 2 wdowy konsekrowane, pustelnica lub pustelnik.
2. Rada *Centrum* na lata 2009 – 2010:
  - a) Dyrektor **ks. Arkadiusz Okroj**,
  - b) Sekretarz **Anna Maria Kolberg OV**, *diecezja pelplińska (Tczew)*,
  - c) Skarbnik: **Agnieszka Chabros OV**, *diecezja pelplińska (Świecie)*,
  - d) Członkowie Rady:
    - **Antonina Filek OV**, *archidiecezja krakowska (Kraków)*,
    - **Beata Fiedorowicz OV**, *archidiecezja białostocka (Białystok)*;
    - **Elżbieta Płodzień OVd**, *diecezja rzeszowska (Rzeszów)*,
    - **Józefa Dybowska OVd**, *diecezja pelplińska (Lębork)*,

Pełnomocnikiem ds. stron internetowych www.konsekrowane.org oraz www.ifzk.episkopat.pl jest **Małgorzata Tarnachowicz OV**, *diecezja warszawska (Warszawa)*.